

Inhoud

Samenlevingsvormen	2
Verschillen	2
Checklist notaris	6
Algehele gemeenschap van goederen	7
Huwelijkse voorwaarden	8
Aanbreng	8
'Koude uitsluiting'	9
Beperkte gemeenschap	9
Verrekenstelsels	9
Woning en inboedel	10
Spaarhypotheek	11
Overlijdensrisicoverzekering	12
Kosten van de huishouding	13
En/of rekening	13
'Tweede' huwelijk	14
Pensioen	14
Huwelijkse voorwaarden tijdens huwelijk	15
Belastingen	15
Kosten huwelijkse voorwaarden	16

Samenlevingsvormen

Sinds 1 april 2001 is het huwelijk een samenlevingsverband van twee personen van gelijk of verschillend geslacht. De vermogensrechtelijke gevolgen van het huwelijk worden geregeld door het huwelijksvermogensrecht.

Door middel van een overeenkomst van huwelijksvoorwaarden – in de praktijk spreekt men doorgaans van ‘hewelijksvoorwaarden’ – kan worden afgeweken van een aantal wettelijke regels. Dat moet vrijwel altijd bij notariële akte.

De wet biedt sinds 1 januari 1998 de mogelijkheid aan twee personen van hetzelfde of van verschillend geslacht om hun relatie bij de burgerlijke stand te laten registreren. Op dit geregistreerd partnerschap zijn de regels van het huwelijksvermogensrecht in zijn geheel van toepassing. Dat geldt dus ook voor de regels voor het maken van huwelijksvoorwaarden. Deze worden dan partnerschapsvoorwaarden genoemd.

Hierna zal overwegend gesproken worden over ‘echtgenoten’ en ‘hewelijksvoorwaarden’. Tenzij anders blijkt, geldt hetgeen geschreven wordt echter ook voor geregistreerde partners en partnerschapsvoorwaarden.

Verschillen

Vaak zal in het gesprek met de (kandidaat-)notaris de vraag rijzen welke verschillen bestaan tussen huwelijk, geregistreerd partnerschap en ‘gewoon’ ongehuwd samenleven.

De belangrijkste verschillen zijn de volgende:

a. Formaliteiten

Zowel huwelijk als geregistreerd partnerschap komen tot stand bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Ook de beëindiging van de relatie is gebonden aan formaliteiten. Aan ‘gewoon’ ongehuwd samenleven stelt de wet geen eisen. Een samenlevingscontract is verstandig maar niet verplicht.

b. Levensonderhoud

Zowel gehuwden als geregistreerde partners zijn wettelijk verplicht elkander ‘het nodige’ te verschaffen. Daarvan kan niet worden afgeweken. Na beëindiging van de relatie kan een alimentatieplicht ontstaan.

'Gewoon' ongehuwd samenlevenden hebben jegens elkaar geen onderhoudsplicht, tenzij ze dat met elkaar hebben afgesproken. Bij een beroep op de Algemene bijstandswet wordt echter wel het inkomen van degene met wie een gemeenschappelijke huishouding wordt gevoerd, in aanmerking genomen.

c. Gemeenschap van goederen

Tussen gehuwden en geregistreerde partners betaamt van rechtswege de algehele gemeenschap van goederen. In beginsel vloeien beide vermogens tezamen tot een gemeenschappelijk vermogen. Ook hetgeen in de toekomst wordt verkregen, wordt gemeenschappelijk. Dat geldt niet voor schenkingen en hetgeen wordt geërfd, als de schenker of de erflater uitdrukkelijk heeft bepaald dat hetgeen van hem verkregen wordt niet in een gemeenschap valt. De gemeenschap van goederen kan worden uitgesloten door vóór de huwelijksluiting of registratie van het partnerschap huwelijksvoorwaarden of partnerschapsvoorwaarden te maken. Indien 'gewoon' ongehuwd wordt samengeleefd, ontstaat geen gemeenschap van goederen. Wel kan bij ongehuwd samenlevenden door bijvoorbeeld een gezamenlijke aankoop een gemeenschappelijke eigendom ontstaan.

d. Huur

Indien een gehuwd of een geregistreerd persoon woonruimte huurt voor gezamenlijke bewoning, is diens echtgenoot of geregistreerde partner automatisch medehuurder. Een 'gewoon' ongehuwd samenlevende partner is dat niet. Wel kunnen zij gezamenlijk een verzoek daartoe aan de verhuurder doen. Als de samenwoning twee jaar heeft geduurd moet de verhuurder hem of haar in beginsel als medehuurder erkennen. Vóór die instemming heeft de partner van de huurder geen rechten met betrekking tot de woning.

e. Pensioen

Deelnemers aan een (aanvullende) pensioenregeling bouwen rechten op ouderdomspensioen en nabestaandenpensioen (weduwen- en weduwnaarspensioen) op. De wetgever heeft geregeld wat met die rechten bij echtscheiding of beëindiging van het geregistreerd partnerschap gebeurt in de 'Wet verevening pensioenrechten bij scheiding'. Het ouderdomspensioen dat tijdens het bestaan van het huwelijk of geregistreerd partnerschap is opgebouwd, wordt bij scheiding tussen de gewezen echtgenoten/partners verdeeld. Het nabestaandenpensioen (weduwen- en weduwnaarspensioen)

komt, voor zover opgebouwd tijdens het huwelijk, alleen toe aan de (gewezen) echtgenoot/partner.

Bij huwelijkse voorwaarden of partnerschapsvoorwaarden of bij een echtscheidingsconvenant kan een andere regeling worden getroffen. Elders in deze brochure treft u hierover meer informatie aan.

De meeste pensioenfondsen kennen voor 'gewoon' ongehuwd samenlevenden een zogenaamd partnerpensioen. Dat is te vergelijken met het nabestaandenpensioen. Om daarvoor in aanmerking te komen dient aan enige vereisten te worden voldaan. Die verschillen van fonds tot fonds. Meestal wordt een notarieel samenlevingscontract verlangd.

f. Erfrecht

In geval van huwelijk en geregistreerd partnerschap erft de langstlevende echtgenoot of partner samen met de kinderen. In het huidige erfrecht erven de kinderen slechts een vordering op de langstlevende en behoudt de langstlevende de hele nalatenschap. Volgens de wet erven 'gewoon' ongehuwd samenlevenden niet van elkaar. 'Gewoon' ongehuwd samenlevenden moeten daarom een testament maken.

g. Erfbelasting

Erfbelasting wordt geheven over hetgeen uit iemands nalatenschap wordt verkregen. Een langstlevende echtgenoot of langstlevende geregistreerde partner geniet een vrijstelling van € 600.000,- (vrijstelling 2010), ongeacht hoe lang het huwelijk of de registratie duurde. Op die vrijstelling wordt echter in mindering gebracht de waarde van pensioenaanspraken (en dergelijke). De vrijstelling bedraagt echter minimaal € 155.000,- (2010). Over het hetgeen meer dan het vrijgestelde bedrag wordt verkregen, wordt 10-20% successierecht betaald, afhankelijk van de waarde van de verkrijging.

Ongehuwd samenwonenden en erfbelasting

Een ongehuwd samenwonende kan ook een beroep doen op de vrijstelling voor de erfbelasting van € 600.000,- en op de tarieven voor de erfbelasting van 10/20% wanneer deze erft van de andere samenwoner. Wel moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan. De ongehuwde samenwoners moeten gedurende zes maanden voorafgaand aan het overlijden:

- beiden meerderjarig zijn;

- een gezamenlijke huishouding hebben gevoerd, blijkend uit een inschrijving in de basisadministratie persoonsgegevens op hetzelfde woonadres;
- een wederzijdse zorgverplichting hebben die is aangegaan bij notariële akte. Deze voorwaarde geldt pas vanaf 2012.
- geen bloedverwanten in de rechte lijn zijn;
- niet met een ander aan deze voorwaarden voldoen.

Een kind dat inwoont bij een ouder en deze ouder verzorgt als zogenoemde mantelzorger, kan ook een beroep doen op de vrijstelling voor de erfbelasting van € 600.000,- en op de tarieven voor de erfbelasting van 10-20% wanneer het van de ouder erft. Wel moet aan de hiervoor vermelde voorwaarden worden voldaan, met uitzondering van de voorwaarde dat geen sprake is van bloedverwanten in de rechte lijn.

De voorwaarde dat een wederzijdse zorgverplichting moet zijn aangegaan bij notariële akte geldt niet voor ongehuwde samenwoners die tot het tijdstip van het overlijden gedurende een onafgebroken periode van tenminste vijf kalenderjaren een gezamenlijke huishouding hebben gevoerd. Een gezamenlijke huishouding op hetzelfde adres moet blijken uit een inschrijving in de basisadministratie persoonsgegevens.

h. Kinderen

Een kind heeft altijd een familierechtelijke betrekking met de moeder uit wie het is geboren. Wat de partner van de moeder betreft ligt het iets ingewikkelder. Een huwelijk tussen een man en een vrouw doet automatisch familierechtelijke betrekkingen ontstaan tussen de man en het tijdens het huwelijk geboren kind. Dat is anders bij een geregistreerd partnerschap en bij samenwoning. De man zal dan altijd actie moeten ondernemen om voor de wet vader van het kind te worden. Is de partner van de moeder een vrouw, dan kan zij alleen door adoptie voor de wet ouder van het kind worden. Dat geldt ongeacht of er sprake is van een huwelijk, een geregistreerd partnerschap of samenwoning. In de toekomst wordt dit wellicht anders. Een wetsvoorstel daartoe is in voorbereiding. Twee mannen, of zij nu gehuwd, geregistreerd zijn als partner of gewoon samenwonen, kunnen een kind adopteren. Door adoptie ontstaan familierechtelijke betrekkingen met beide mannen. Zijn eenmaal familierechtelijke betrekkingen ontstaan, dan maakt wetgever bij de regeling van de

onderhoudsplicht, het naamrecht, het gezag en het omgangsrecht, geen onderscheid naar samenlevingsvorm.

Voor de dagelijkse en minder dagelijkse praktijk is voorts van belang te weten wie het gezag heeft over een kind. Zij die met het gezag is of zijn belast, nemen de verzorging en opvoeding van het kind voor hun rekening, nemen de beslissingen die het kind betreffen, beheren eventueel vermogen van het kind en vertegenwoordigen dit kind in het maatschappelijk verkeer. Gezag kan op verschillende manieren ontstaan: vanzelf, door het plaatsen van een aantekening in het gezagsregister dat bij de rechtbank wordt bijgehouden of door een uitspraak van de rechter. Welke manier van toepassing is, hangt af van het bestaan van een familierechtelijke betrekking met het kind en van de samenlevingsvorm van de ouders of ouder en diens partner. Hoewel de wetgever ernaar heeft gestreefd op dit punt zo min mogelijk onderscheid te maken tussen de verschillende samenlevingsvormen, bestaat dat onderscheid nog wel. Voor meer informatie wordt verwezen naar de KNB-brochure 'Gezag en voogdij'.

Checklist notaris

De (kandidaat-)notaris is de deskundige bij uitstek op het gebied van de huwelijkse voorwaarden. Een notariële akte is wettelijk vereist. De inrichting van de overeenkomst hangt echter vooral af van de wensen van partijen. In overleg met de notaris zullen meestal de volgende vragen aan de orde komen:

- Willen partijen hun eigen vermogen (aanbreng, schenkingen, erfenissen) apart houden of gemeenschappelijk maken?
- Willen partijen hun (arbeids)inkomsten delen?
- In welke verhouding nemen partijen de kosten van de huishouding voor hun rekening?
- Moet in verband met een onderneming (bv) een bijzondere regeling worden getroffen?
- Wat moet geregeld worden met betrekking tot het huis en de financiering daarvan?
- Hoe moet het huwelijk worden afgewikkeld bij een eventuele echtscheiding en bij het overlijden van één van beiden?
- Moet bij het aangaan van huwelijkse voorwaarden iets worden geregeld op het gebied van het pensioen?
- Waarop dient bij het afsluiten van levensverzekeringen en de betaling van de premie te worden gelet?

Algehele gemeenschap van goederen

Door de voltrekking van het huwelijk (waaronder hierna tevens te begrijpen het aangaan van een geregistreerd partnerschap) ontstaat, als geen huwelijkse voorwaarden zijn gemaakt, een algehele gemeenschap van goederen. Eerder in deze brochure werd hier reeds op gewezen. Schenkingen en erfrechtelijke verkrijgingen behoren alleen dan niet tot de gemeenschap als de erflater of schenker bepaalt dat hetgeen wordt verkregen, niet in een huwelijksgemeenschap valt.

Alle schulden zijn in beginsel gemeenschappelijk. Iedere schuldeiser van de echtgenoten kan zich verhalen op de gehele gemeenschap. Na echtscheiding wordt men ook voor de helft aansprakelijk voor de gemeenschapsschulden die de ander heeft gemaakt. Een voordeel van de gemeenschap van goederen is dat de echtgenoot die niet of weinig inkomsten uit arbeid heeft, deelt in de opbouw van het vermogen door de ander. Ingeval van overlijden van een echtgenoot is de helft van de gemeenschap van goederen zijn nalatenschap. De andere helft behoort op grond van wet toe aan de andere echtgenoot.

Bij echtscheiding wordt het gemeenschappelijk vermogen gedeeld. Redelijkheid en billijkheid spelen dan een grote rol. Deze kunnen ertoe leiden dat bijvoorbeeld een huis of een onderneming (aandelen) worden toegedeeld aan één van beiden en dat de ander genoeg moet nemen met geld. Als een echtgenoot een onderneming drijft, is het vaak van belang om huwelijkse voorwaarden te maken.

Echtscheiding kan anders gevaren opleveren voor de continuïteit van de onderneming. Bij de regeling mag echter het belang van de echtgenoot van de ondernemer niet uit het oog worden verloren.

Huwelijkse voorwaarden

Wie huwelijkse voorwaarden wenst te maken, heeft in beginsel een grote mate van vrijheid (contractvrijheid). Maar de wederzijdse onderhoudsplicht is van dwingende aard. Ook kan niet worden afgeweken van regels die gezinsbescherming beogen. Zo is altijd de toestemming van de andere echtgenoot vereist voor onder andere het (ver)kopen of met hypotheek belasten van de echtelijke woning en voor het doen van schenkingen.

Voor de inrichting van de overeenkomst van huwelijkse voorwaarden zijn o.a. van belang:

- de vraag of het bestaande en/of toekomstige inkomen en vermogen moet worden gedeeld
- de bereidheid het 'verlies in verdiencapaciteit', dat kan optreden door het uitoefenen van verzorgende en opvoedende taken, te compenseren
- de wenselijkheid een onderneming te beschermen tegen de gevolgen van echtscheiding of schulden van de andere echtgenoot;
- de mate waarin partijen het ouderdoms- en nabestaandenpensioen bij echtscheiding wensen te delen
- de verzorging van de overblijvende partner in geval van overlijden

Een lastig probleem bij het opstellen van een overeenkomst van huwelijkse voorwaarden is dat de overeenkomst wordt aangegaan voor een lange duur. Er moet daarom zoveel mogelijk rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat omstandigheden veranderen.

Aanbreng

Bij het aangaan van de huwelijkse voorwaarden kan ten aanzien van de al aanwezige goederen ook jegens derden worden vastgelegd wat van wie is. De notaris zal daarom vragen of partijen de aanbreng van ieder van hen gespecificeerd op een lijst willen vermelden. Van alle op de lijst vermelde goederen staat vast wie de eigenaar is zodat daarover geen geschil ontstaat.

‘Koude uitsluiting’

Koude uitsluiting noemt men de overeenkomst van huwelijkse voorwaarden waarbij tussen partijen geen enkele gemeenschap van goederen bestaat. Het woord ‘koud’ heeft betrekking op het feit dat partijen op geen enkele wijze hun inkomen en vermogenstoename verrekenen (delen). Deze huwelijkse voorwaarden zorgen ervoor dat tussen de echtgenoten een minimum aan financiële banden bestaat. Het enige dat hen financieel bindt, is de wettelijke verplichting elkander ‘het nodige’ te verschaffen en een eventuele afspraak over het bijdragen in de kosten van de gemeenschappelijke huishouding. Deze huwelijkse voorwaarden houden grote risico's in voor een echtgenoot die, nu of in de toekomst, geen eigen inkomen heeft. Hij of (meestal) zij deelt in geen enkel opzicht in de vermogenstoename die bij de andere echtgenoot optreedt, terwijl hij geen eigen vermogen kan vormen. Niettemin kunnen deze huwelijkse voorwaarden aanvaardbaar zijn, bijvoorbeeld als de economische zelfstandigheid van een partner door het huwelijk niet in gevaar komt of als ouderen trouwen en deling van het vermogen of de vermogenstoename niet gewenst is.

Beperkte gemeenschap

Echtgenoten kunnen bij huwelijkse voorwaarden voor een beperkte gemeenschap van goederen kiezen. Een beperkte gemeenschap omvat bijvoorbeeld niet hetgeen bij het huwelijk wordt aangebracht en hetgeen krachtens erfrecht of schenking wordt verkregen. Het bestaan van een gemeenschap heeft onder andere tot gevolg dat de schulden van ieder der echtgenoten kunnen worden verhaald op de gehele gemeenschap.

Verrekenstelsels

Het elders geschetste bezwaar tegen de ‘koude uitsluiting’ (geen deling van inkomsten) wordt in de praktijk ondervangen door aan de uitsluiting van iedere gemeenschap een of meer verrekenbedingen toe te voegen.

Men spreekt van een periodiek verrekenbeding ingeval het beding verplicht tot jaarlijkse verrekening van de gespaarde inkomsten. Vaak wordt de verrekening beperkt tot de inkomsten uit arbeid. Rente, dividend en dergelijke vallen er dan niet onder.

Als de verrekening niet periodiek maar aan het eind van het huwelijk (echtscheiding, overlijden) moet plaatsvinden, is sprake van een 'finaal verrekenbeding'.

In geval van overlijden wordt dan meestal afgerekend alsof algehele gemeenschap had bestaan. Bij echtscheiding wordt vaak van de verrekening uitgesloten hetgeen ten huwelijk is aangebracht en hetgeen krachtens schenking of erfrecht is verkregen.

Als men kiest voor een periodiek verrekenbeding verdient het aanbeveling in de huwelijkse voorwaarden vast te leggen wat onder 'inkomsten' wordt verstaan. In het algemeen zal daarbij ook moeten worden gelet op de winst die wordt gemaakt in een bv waarin één van beiden de meerderheid of alle aandelen houdt, dan wel tevens directeur is. In die hoedanigheid kan hij de hoogte van het inkomen verregaand beïnvloeden. Indien de verrekening tijdens het huwelijk niet is uitgevoerd, dient dit bij het einde van het huwelijk alsnog verrekend te worden.

Woning en inboedel

Ook als bij huwelijkse voorwaarden iedere gemeenschap van goederen is uitgesloten, kan bijvoorbeeld een huis op naam van beide echtgenoten worden gezet. Tot ieders eigen vermogen behoort dan de helft van dat huis. Schuldeisers van één der echtgenoten kunnen zich dan slechts verhalen op die helft.

Ingeval een huis geheel of gedeeltelijk op naam wordt gezet van een ander dan degene die de koopprijs betaalt, is het raadzaam de gevolgen van deze betaling schriftelijk vast te leggen. Bij eventuele scheiding, maar ook bij overlijden, kunnen anders grote problemen ontstaan. Het is goed zich door de (kandidaat-)notaris te laten voorlichten.

Spaarhypotheek

Indien het huis wordt gefinancierd met behulp van een hypothe-
caire lening, behoort de verschuldigde rente tot de kosten van de
huishouding. Aflossingen komen voor rekening van de eigenaren in
verhouding tot ieders deel in de eigendom. Betaalt de een te veel aan
aflossing dan ontstaat een vergoedingsrecht jegens de ander.
Vaak behoort op een hypothecaire lening of een deel daarvan niet
periodiek te worden afgelost. In plaats daarvan is dan doorgaans een
spaarregeling getroffen. In plaats van aflossingen betaalt men spaar-
premies aan een verzekeringsmaatschappij. Gedurende de looptijd van
de lening (veelal dertig jaar) wordt dan een bedrag gespaard dat samen
met de (gefixeerde) beleggingswinst gelijk is aan het totale geleende
bedrag. De premies zijn, evenals aflossingen, fiscaal niet aftrekbaar
maar de beleggingswinst is onder omstandigheden vrij van inkomsten-
belasting.
Bij een spaarhypotheek wordt het risico van voortijdig overlijden gedekt
door een overlijdensrisicoverzekering.

Overlijdensrisicoverzekering

Over een uitkering op grond van een overlijdensrisicoverzekering wordt erfbelasting geheven indien voor de verkrijging 'iets' aan het vermogen van de overledene is onttrokken, zoals premies voor de verzekering. Om te voorkomen dat erfbelasting betaald moet worden, dient erop te worden gelet:

- a. dat de premies verschuldigd zijn door een ander dan de verzekerde (de overledene), en
- b. dat de huwelijkse voorwaarden zodanig zijn ingericht dat premies niet indirect geheel of ten dele voor rekening komen van de verzekerde (de overledene) bijvoorbeeld via een verrekenbeding

Het voorgaande houdt tevens in dat het bij de 'spaarhypotheek' nodig is de premie te splitsen in een spaarpremie en een risicopremie.

De (kandidaat-)notaris kan u ook over dit moeilijke onderwerp nadere informatie verschaffen.

Kosten van de huishouding

Doorgaans wordt overeengekomen dat partijen de kosten van de huishouding voor hun rekening nemen naar evenredigheid van hun netto-inkomsten (uit arbeid). Veelal verdient het aanbeveling te omschrijven wat als kosten van de huishouding wordt aangemerkt. Rente (betreffende een woninghypothek) en huur vallen daar zeker onder. Maar ook autokosten, onroerende-zaakbelasting en kosten van kinderopvang kunnen daaronder worden begrepen.

De en/of-rekening

Het aanhouden van een zogenaamde 'en/of-rekening' is praktisch. Ten laste daarvan kunnen bijvoorbeeld de kosten van de huishouding worden betaald. Ingeval gekozen is voor een verrekening van de inkomsten (uit arbeid), kan ieders inkomen op die rekening worden gestort.

Het gebruik van een en/of-rekening betekent niet automatisch dat het tegoed altijd aan ieder van de partners voor de helft toekomt. Met 'en/of' wordt slechts aangeduid dat de partners zowel gezamenlijk als ieder afzonderlijk over het tegoed kunnen beschikken. Het tegoed komt in beginsel toe aan degene die het op de rekening gestort heeft of heeft laten storten.

‘Tweede’ huwelijk

Wie in het huwelijk treedt en kinderen heeft uit een eerdere relatie, zal vaak huwelijkse voorwaarden maken. Zonder huwelijkse voorwaarden ontstaat immers een gemeenschap van goederen, waardoor de helft van het vermogen toekomt aan de andere echtgenoot. Daarbij moet u bedenken dat de kinderen in beginsel niet van die andere echtgenoot (hun stiefouder) erven. Om dat te bereiken moet de stiefouder een testament maken.

Pensioen

14

Eerder in deze brochure werd reeds gewezen op de ‘Wet verevening pensioenrechten bij scheiding’. Deze wet regelt de deling bij helfte (de zogenaamde verevening) van het tijdens het huwelijk opgebouwde ouderdomspensioen. Bij huwelijkse voorwaarden kan men van die regeling afwijken, onder andere door ook het vóór het huwelijk opgebouwde pensioen in de verevening te betrekken. Ook kan worden afgezien van iedere verevening.

Huwelijkse voorwaarden tijdens het huwelijk

Tijdens het huwelijk kunnen huwelijkse voorwaarden worden gewijzigd of alsnog worden aangegaan. Daarvoor is de medewerking van beide partijen nodig. Reden van wijziging kan zijn de toekomstige heffing van erfbelasting of het creëren van (meer) evenwichtige economische verhoudingen tussen de echtgenoten.

Voor het maken of wijzigen van huwelijkse voorwaarden tijdens het huwelijk is de goedkeuring van de rechtbank vereist, hetgeen kostenverhogend werkt. Indien men een geregistreerd partnerschap omzet in een huwelijk blijven gemaakte partnerschapsvoorwaarden na de omzetting van kracht als huwelijkse voorwaarden.

Belastingen

Op het gebied van de inkomstenbelasting maakt het geen verschil of men wel of geen huwelijkse voorwaarden heeft gemaakt. Voor de heffing van erfbelasting is de aard van het huwelijksvermogensregime wel van groot belang. Mede om deze reden wordt na het arbeidzame leven vaak gekozen voor opheffing van de bestaande huwelijkse voorwaarden. Dan ontstaat er een gemeenschap van goederen en komt het door de één opgebouwd vermogen aan beide echtgenoten gelijkelijk toe, waardoor de helft buiten het erfrecht (en dus de heffing van erfbelasting) blijft.

Kosten huwelijkse voorwaarden

Het notarieel honorarium hangt af van de werkzaamheden die moeten worden verricht. Over het notarieel honorarium is omzetbelasting (btw) verschuldigd. De huwelijkse voorwaarden moeten worden ingeschreven in het huwelijksgoederenregister, hetgeen kosten meebrengt. Als pas tijdens het huwelijk huwelijkse voorwaarden worden gemaakt moeten de echtgenoten het vermogen verdelen, waarbij iedere echtgenoot het recht heeft op de helft. De kosten voor het maken van huwelijkse voorwaarden tijdens het huwelijk zijn hoger dan voor het huwelijk.

Oorzaak hiervan is onder andere dat extra werkzaamheden moeten worden verricht, in verband met de verdeling van het gemeenschappelijk vermogen en het verkrijgen van de goedkeuring van de rechtbank. De (kandidaat-)notaris kan u een kostenopgave verstrekken.